

عنوان مقاله:

سنجش میزان شاخصهای بهزیستن اجتماعی شهروندان مقایسه مناطق شهری کلانشهر مشهد

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تاکید بر راهبردهای توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

پویا طوافی - نویسنده مسئول: دانش آموخته ارشد دانشگاه ایام نور

محمدحسن شربتیان - عضو هیئت علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه ایام نور

خلاصه مقاله:

بهزیستی وضعیت خوشایندی است که درارتباط با بستر اجتماعی اقتصادی سیاسی و محیط معنا پیدا می کند بهزیستی ارزیابی فرد از کیفیت تجربیات آگاهی ها ارتباط ها و سایر مسائل فرهنگی و مرتبط با ارزشمندی های فرد درحیات اوست هدف مقاله حاضر سنجش میزان بهره مندی شهروندان کلانشهر مشهد از شاخص بهزیستی اجتماعی و مقایسه این شاخص و مولفه های آن در بین شهروندان سه منطقه شهری پایین متوسط و بالا در سال 1393 بوده است مبانی نظری ترکیبی از نظریات فلسفی روانشناسی اقتصادی و اجتماعی بهزیستن ماندرسن، کنی، داینر، بلین، دیلانو، ریف و کییز است جامعه آماری شهروندان 15 تا 64 ساله ساکن در سه منطقه بالا پایین و متوسط شهری در کلانشهر مشهد هستند که حجم نمونه طبق فرمول کوکران کمی 660 نفر و به روش نمونه گیری خوشه ای افراد انتخاب شده اند ابزار گردآوری پرسشنامه استاندارد شده کییز است و میزان الفای کرونباخ آن برابر با 0/75 درصد به دست آمد نتایج حاکی از آن است که میزان مجموعه احساس بهره مندی شهروندان از بهزیستن اجتماعی در این سه منطقه 48/2 درصد و در سطح بالایی ارزیابی شده است همچنین بیشترین مقدار میانگین در شاخص بهزیستی اجتماعی در بین شهروندان مناطق بالا شهری مناطق 1 و 9 و 11 شهرداری مشهد در ابعاد پذیرش اجتماعی 3/91 و شکوفایی اجتماعی 3/87 بوده است و بیشترین میانگین برای مناطق پایین شهری 5 و 6 و 3 مربوط به ابعاد مشارکت اجتماعی 4/21 و انسجام اجتماعی 4/12 و در مناطق متوسط شهری 8 و 10 و 2 بالاترین میانگین مربوط به بعد انطباق اجتماعی 4/11 است نتایج گویای این است که میانگین شاخص بهزیستی اجتماعی در بین شهروندان مناطق مختلف کلانشهر مشهد متفاوت است

کلمات کلیدی:

بهزیستن اجتماعی، پایگاه اقتصادی و اجتماعی، مشهد، مناطق شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/435728>

